

தமிழ் அகதி

2317

ஆனி 1990

ஒலியம் : ஓ இராசையா

TAMIL REFUGEE

5

June 1990

75p

மேற்கு ஜேர்மனியில் தமிழ் அகதிகளுக்கான அலுவலகம்

மேற்கு ஜேர்மனியில் வாழும் சகல தமிழ் அகதிகளின் நலன் கருதி ஜேர்மன் அகதிகள் உதவி நிறுவனம் பொண் நகரில் தமிழ் அகதிகள் மனித உரிமை சக பொதுநலக்குழு எனும் பெயரில் ஓர் அமைப்பினை அண்மையில் ஆரம்பித்துள்ளனர். இதன் அலுவலகம் பொண் பிரதான புகையிரத நிலையத்திற்கும் காரள்லான்ட் பொருட் காட்சிச்சாலைக்கும் இடையிலுள்ள கொள்மான்ட் வீதி 5 ம் இலக் கத்திலுள்ள கட்டடத்தில் அமைந்துள்ளது. கீழ்க்காணும் துறைகளில் இக்குழு தன்னை ஈடுபடுத்தியுள்ளது.

1. மேற்கு ஜேர்மனியில் உள்ள தமிழ் அகதிகட்கு அவரவர் தகுதி திறமை க்கேற்ப வேலை வாய்ப்பு தொழிற்கல்வி தொழில் நுட்பப் பயிற்சிகளைப் பெற ஏற்பாடு செய்தல்.

2. ஜேர்மன் மொழி பயில ஒழுங்கு செய்தல்

3. வீடு தேடுதல் மற்றும் அலுவலகங்களில் ஏற்படும் மொழி மற்றும் இன்ன பிற சிக்கல்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைத்தல்.

4. ஜேர்மனியில் பல பாகங்களில் வாழும் நெருங்கிய உறவினர்களை ஒரே

நகரில் அல்லது மாகாணத்தில் வாழ ஏற்பாடு செய்தல்.

5. சொந்த நாட்டிலோ அல்லது வேறு நாட்டிலோ விடுபட்டு வந்த உறவினர்களை முன்றாவது நாடுகட்குச் சட்டரீதியாகக் குடிபெயர ஏற்பாடு செய்தல்.

6. தாய் நாட்டிற்கு சுயவிருப்பத்தின் பேரில் திரும்பிச் செல்ல விரும்பு வோருக்கு இலவச டிக்கட் பண உதவி தாய் நாட்டை அடைந்ததும் தம்மைத் திரும்பவும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வர பல விதமான புனருத்தாரண உதவிகளை ஐ.நா. அகதிகள் நிறுவனத்தின் அனுசரணையுடன் ஏற்பாடு செய்தல்.

மேலதிக விபரங்கட்கு தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:

Tamil Refugees Human Rights
& Welfare Committee
c/o D.F.Hilfe Bonn E.V
Colmant Str-5
5300-Bonn-1
West Germany

வாசியுங்கள்

காலாண்டு இதழ்

அலை

தொடர்பு : 48 சுய உதவி வீடமைப்புத்திட்டம்
குரு நகர்
யாழ்ப்பாணம்

இன்றும் இவர்கள்.....

ச. நாத்தியநந்தனார்
முதலவர்: தினமணி
INDIAN EXPRESS
வெளியீட்டு இயக்குநர்: டி. ரி.
சென்னை - 600 048

இன்றும் இவர்கள் மரங்களின் கீழும் இடிந்துபோன கட்டிடங்களின் மத்தியிலும் தமது வாழ்கையைக் கழித்து வருகின்றனர்.

பசி படடினி வறுமை இவர்களைத் தினமும் வாட்டி வதைத்துக் கொண்டே யிருக்கிறது.

அந்நியப் படைகளின் தாக்குதலினால் எல்லாவற்றையுமே இழந்த இவர்கள் அநாதரவான நிலையில் அங்குமிங்குமாய் அலைந்து திரிகின்றனர்.

இவர்களது வாழ்வு கருகிப்போவதாயிற்று; துன்பம் துயரம் வேதனையுடன் மீட்சியற்ற இணைப்பினுள் அமிழ்ந்திற்று.

வெற்று முலையைச் சப்பும் குழந்தையினை அரவணைக்கவும் இயலாத பசிக் களைப்பில் மயங்கிக் கிடக்கின்றனர் இவர்களுட்பலர்.

எனது வீடு எனது உறவினர் எனது மண் என மகிழ்ந்து குலாவிய வாழ்க்கை இவர்களை விட்டு வெகு தூரம் போய்விட்டது.

விம்மி அழவுந் திறங்கெட்டுப் போன இத் தமிழ் மக்களது கவலையெல்லாம் நாளைய சுபீட்சத்தைப் பற்றியதல்ல; இன்றைய பசியினைத் தீர்ப்பதற்கான கஞ்சியைப் பற்றியதே.

அதனை யார் கொடுப்பார்?

தமிழ் அகதி

பிரித்தானிய அரசின் தொழிற்பயிற்சித் திட்டமும் தமிழ் அகதிகளும்

க. சிதம்பரநாதன்

பிரித்தானிய அரசினால் 1988ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம், தொழிற்பயிற்சித் திட்டம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இதில் 1.6 பில்லியன் நடைமுறைப்படுத்த பவுண் பணத்தை அரசு ஒதுக்கியது. வருடாந்தம் 600,000 பேர்வரை இந்தப்பயிற்சியைப் பெற்று எவளியேறவேண்டும் எனவும் எதிர்பார்த்தது. இதற்காக 1500 நிறுவனங்கள் கிட்டத்தட்ட 11000 அமுலாக்கத் திட்டங்களை (Projects) வகுத்தன. இவ்வகையான நிறுவனங்களில் பிரித்தானிய அகதிகள் பணியகமும் (BRITISH REFUGEE COUNCIL) ஒன்றாகும்.

இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற அகதிகளுக்கு தேவையான தொழிற்பயிற்சிகளை இடம் கண்டு அதற்கேற்ப முறையான பொருத்தமான பயிற்சிகளை இத்திட்டத்தினால் உரியவர்களுக்கு வழங்குவதே இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். அதனடிப்படையில் 88-89ம் ஆண்டு காலத்தில் 500 பேர்வரை இந்தப் பயிற்சியைப்

பெற்று வெளியேறியுள்ளனர். தமிழ் அகதிகளைப் பொறுத்தவரை 3-4 விகிதமானோரே பயிற்சியைப் பெற்றனர். எனினும் இப்போது அதிகளவு தமிழ் அகதிகள் இந்தத் திட்டத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பயிற்சித் திட்டம், அண்மைக் காலமாக இந்நாட்டிற்கு வருகின்ற அரசியற் தஞ்சம் கோருவோருக்குத்தான் மிகவும் பொருத்தமானதாக இருப்பதால் இப் பயிற்சியைப் பற்றிய பூரண விளக்கத்தினை எமது தமிழ் அகதிகளுக்குத் தருவது அத்தியாவசியமாகின்றது.

எவ்வகையான பயிற்சிகளைப் பிரித்தானிய அகதிகள் பணியகம் வழங்குகின்றது.

காலத்திற்குக் காலம் இந்த நாட்டில் ஏற்படுகின்ற பயிற்சி யாளர்களின் பற்றாக்குறையையும் அதிகளவு தேவைப்படுகின்ற தொழில் களின் தன்மைகளையும் கவனத்திற் கொண்டுதான் இப்பயிற்சிகளை வழங்கவேண்டுமென அரசாங்கம்

எதிர்பார்க்கிறது. கடந்த 3-4 வருட காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட கணிப்பின்படி காரியாலய வேலைகளும் (OFFICE CLERICAL AND ADMINISTRATIONS) நவீன தொழினுட்பம் சார்ந்த வேலைகளும் (NEW TECHNOLOGY) செய்யக்கூடியவர்களே கூடுதலாகத் தேவைப்படுகின்றனர். இதன் அடிப்படையில் பின்வரும் தொழிற் பயிற்சிகளைப் பிரித்தானிய அகதிகள் பணியகம் வழங்குகின்றது.

- (1) எழுதுவினைஞர் (CLERICAL STAFF) (2) நிர்வாக அலுவலர்கள் (ADMINISTRATIVE STAFF) (3) தட்டெழுத்தாளர்கள் (TYPISTS) (4) சாவிப்பலகை இயக்குனர் (KEYBOARD OPERATORS) (5) கணணி இயக்குனர் (COMPUTER OPERATORS) (6) செயலாளர்கள் (SECRETARIES) (7) இளைஞர்க்கான தொழிலர் (YOUTH WORKER) (8) நூலக அலுவலர் (LIBRARIAN) (9) கல்வி வெளித்தொடர்பு அலுவலர் (EDUCATION OUTREACH WORKER) (10) ஆவணப்படுத்தல் (DOCUMENTATION) (11) நலநிறை அலுவலர் (WELFARE ADVISOR) (12) சமூக வேலை உதவியாளர் (SOCIAL WORK ASSISTANT) (13) சமுதாய வேலை உதவியாளர் (COMMUNITY WORK ASSISTANT) (14) ஆங்கிலமொழி கல்வி நெறி (ENGLISH LANGUAGE COURSE)

இப்பயிற்சிகள் யாவும் ஒரு வருட கால எல்லையைக் கொண்டவை. வாரத்தில் 35 மணித்தியாலம் இப்பயிற்சி இடம்பெறும். பயிற்சி யாளரின் நாளாந்தப் பயிற்சி அனுபவங்கள்; கடின உழைப்பு; உற்சாகம் என்பனவும் பூரணமான பயிற்சிக்கு உதவி அளிக்கின்றன. பயிற்சிக் காலத்தின் போது ஆகக்குறைந்தது 40 மணித்தியாலம் கட்டாய நேரடிப் பயிற்சியும் (COMPULSORY DIRECTED TRAINING) 60 மணித்தியால காலம் செய்கை

முறைப்பயிற்சியும் இருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக ஒரு பயிற்சியாளர் COMPUTER PROGRAMME இல் பயிற்சியைப் பெற வேண்டுமானால் அப்பயிற்சி அவரது ஆரம்ப தகமை - அனுபவம் என்பனவற்றில் இருந்து தொடங்கப்படும். அவருடைய பயிற்சியில் எந்தளவுக்கு அவர் கடினமாக ஈடுபடுகின்றாரோ அந்தளவுக்கு அவர் பெறுகின்ற பயிற்சிகளின் எண்ணிக்கை மட்டம் (LEVELS) என்பனவும் அதிகரிக்கும். வாரத்தில் குறைந்தது இரண்டு நாட்கள் நேரடிப் பயிற்சியினையும் (DIRECT TRAINING) மற்றைய மூன்று நாட்கள் செய்கை முறைப் பயிற்சியினையும் பெற வேண்டும். இவ்வாறு இரண்டும் கலந்த பயிற்சிதான் அவருக்குப் பூரண தொழிற் பயிற்சியைக் கொடுக்கும்.

தொழிற்பயிற்சியால் பெறப்படும் பயிற்சிகளையாவும் இந்த நாட்டில் சிபாரிசு செய்யப்பட்ட தராதரப் பத்திரத்தை நோக்கி நடாத்தப்படும். R.S.A (ROYAL SOCIETY OF ARTS EXAMINATIONS BOARD) அல்லது CITY & GUILDS போன்ற நிறுவனங்களால் தராதரப் பத்திரங்கள் வழங்கப்படும்.

ஆங்கில அறிவு இப்பயிற்சிக்கு அவசியமா?

தமிழ் அகதிகளைப் பொறுத் தவரை, விசேடமாக அண்மைக் காலங்களில் இங்கு வருகை தந்தவர்கள், இளம் வயதுடையவர்கள் போன்றோருக்கு ஆங்கில மொழித்திறன் முக்கிய பிரச்சனையாக உள்ளமையை அவ தானிக்கலாம். ஆனால் இந்தப் பயிற்சியில் இவர்கள் சேருவதற்கு ஆங்கில மொழித்திறன் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. பி.அ.ப. மூலம் இப்பயிற்சிக்கு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர்களில் 95% ஆனோர் ஆங்கில மொழித்திறன் அற்றவர்களாகவே அல்லது

குறைந்தளவு உடையவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அகதிகளாக இந் நாட்டிற்கு வருபவர்களுக்கு ஆங்கில அறிவு புகட்டப்பட வேண்டுமென்பதில் பி.அ.ப பெருமளவு பணத்தைச் செலவு செய்து பல திட்டங்களை அமுல் நடத்திக் கொண்டு வருகின்றது. இவ்வகையான பயிற்சிகளில் சேர விரும்புவோர் தங்களது ஆங்கில அறிவு பற்றி எவ்வித கவலையும் அடையத் தேவையில்லை. தங்களது பயிற்சிக் காலத்தில் முதலில் ஆங்கிலத்தை அல்லது ஆங்கிலத்தையும் மற்றைய தொழிற்பயிற்சியையும் ஒரே தட வையில் பெறுவதற்குரிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆங்கில மொழி யினைத் தாய்மொழியாகக் கொள் ளாதவர்கள் தங்களது மொழியில் தேவையான தொடர்பைப் பெறு வதற்காக பலதரப்பட்ட மொழிபேசும் இனத்தவர்கள் இப்பணியகத்தில் கடமையாற்றுகின்றார்கள். எனவே, தரிழர்களைப் பொறுத்தவரை தங்களது சொந்த மொழியில் தொடர்பு கொள்ள எவ்வித தடையுள் இல்லை.

இப்பயிற்சியைப் பெற தகமைகள் வேண்டுமா?

அடிப்படையில் கல்வித்தராதரம் நிச்சயம் அவசியம் என்று கோடிட்டுக் காட்டப்படாவிட்டாலும், பல தொழி ற்பயிற்சிகளுக்கு ஓரளவு கல்வித் தகமைகளும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஒரு பயிற் சியாளர் எவ்வகையான பயிற்சி யைத் தெரிவு செய்கின்றார் என்பதைப் பொறுத்து அவரது கல்வித் தகமையின் தேவை அமையும். அல்லது அவரது கல்வித் தகமைக்கு ஏற்ப பொருத்தமான பயிற்சி தீர்மானிக் கப்படும். இவற்றைவிடப் பொதுவாக பின்வரும் தகமை உடையவர்கள்

இப்பயிற்சியைப் பெற முடியுமென அரசாங்கம் நிர்ணயித்துள்ளது.

* ஆறு மாத காலத்திற்கு மேலாக தொழிலின்றி இந்நாட்டில் வாழ்கின்ற 18-60 வயது வரையிலான எவரும் இந்தப் பயிற்சியில் சேர்ந்து கொள்ளலாம். இதை உத்தியோக பூர்வமாக நிரூபிக்கக் கூடியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். தொழில் பாராதோருக்குக் கொடுப்பனவு வழங்கும் காரியால யங்களில் (Unemployment Benefit Office) தொடர்ந்து கையெழுத்து இட்டுக் கொண்டிருப்போர், அல்லது வேலை யில்லாத காரணத்தினால் அரசாங் கத்திடமிருந்து கொடுப்பனவு பெறுவோர் இப்பயிற்சி பெறத்தகுதி யுடையவராவர்.

* இவ்வாறு வேலையில் லாதோர் மாத்திரமன்றிப் பின்வரு வோரும் இப்பயிற்சியைப் பெறமுடியும்.

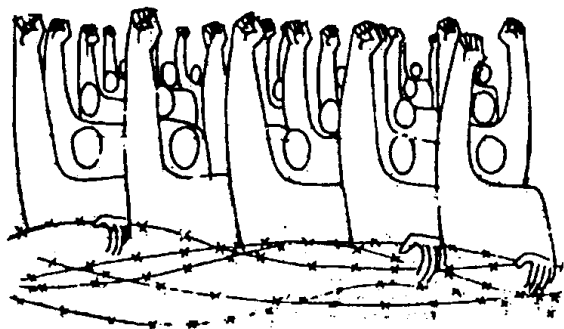
தொழிற்சந்தையில் முக்கியமாக வேண்டப்படுபவர். ஏதாவது அங்கவீனம் உள்ளவர்கள். தனது தாய்மொழியாக ஆங்கிலத்தைக் கொள்ளாதவர்கள். போர்ப்படையில்க் கடமையாற்றிய வர்கள். தனது சொந்தமான தொழில் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்கள்.

அரசியல் தஞ்சம் கோரியுள்ள தரிழர்களைப் பொறுத்தமட்டில் மேற் குறிப்பிட்ட ஆங்கிலத்தினைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளாதவர்கள் என்ற தகமையின் கீழ் இப்பயிற்சி களில் சேர்ந்து கொள்ளலாம்.

இந்நாட்டில் இருக்கின்ற பல சமூகத்தினருக்கான ஸ்தாபனங்கள் இப்பயிற்சி சம்பந்தமாக பி.அ பணியகத்துடன் சேர்ந்து கடமையாற் றுகின்றன. குறிப்பிட்ட சில செய்கைமுறைப் பயிற்சிகளுக்கு தங்களது காரியாலயங்களில் இவ்வமைப்புகள் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்துள்ளன. இவ்வாறான நிலையங்களில் தமிழ் அகதி செயற்பாட்டுக் குழுவும் ஒன்றாகும்.

தமிழ்பேசும் மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் — ஒரு நோக்கு

வி.சிவலிங்கம்

இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்கான போராட்டம் பல கட்டங்களிற்கூடாகச் சென்று இன்று இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்தின் பிரச்சனையாக மாற்றம் அடைந்துள்ளது. தமிழ் பேசும் மக்கள் ஆளும் அரசுக்கெதிராக நடத்தி வரும் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டமும் தென்னிலங்கையில் தொழிலாள வர்க்கமும் இதர சக்திகளும் அரசுக்கெதிராக நடத்தி வரும் போராட்டமும் புதிய நிலைமைகளையும் புதிய சிந்தனைகளையும் உருவாக்கியுள்ளன. இவைகளுக்கு மத்தியில் இந்திய அரசின் சமாதான நடவடிக்கைகளும் அதன் விளைவுகளும் இப்புதிய சிந்தனைகளுக்கு மேலும் தூண்டுகோலாகின்றன.

சமூக மாற்றம் என்பது அச்சமுகத்தின் அடிப்படை வாழ்வு நிலைமைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதைக் குறிப்பதாகும். இவ்வாறான அடிப்படை மாற்றம் இலங்கை முழுவதிலும் குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பகுதிகளிலும் ஏற்பட்டு வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. பொதுவாக சமூக மாற்றத்தின் தன்மை அச்சமுகத்தின் ஆதிக்கம் பெற்ற சக்திகளின் தன்மையிலேயே பெரிதும்

தங்கியுள்ளது. விடுதலைப் போராட்டம் என்பதும் அவ்வகைப்பட்ட தொன்றாகும். இவ் விடுதலைக்கான தத்துவார்த்த நெறிமுறை நடைமுறை போராட்டத்திற்கான சக்தி என்பன யாவும் தான் சார்ந்த சமூகத்திடமிருந்தே அச்சக்திகள் பெற்றுக் கொள்கின்றன. இதற்குப் பதிலாக இவை செயற்கையாக வெளியிலிருந்து பெறப்படுமானால் அதனால் ஏற்படும் மாற்றம் அல்லது விடுதலை என்பது வெறுமனே பெயரளவில் அமையுமே தவிர உண்மையான அர்த்தத்தை அவை கொண்டிருக்கமாட்டா.

ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டம் என்பது விடுதலைப் போராட்டத்தின் அதி உயர் வடிவமாகும். ஆயுதப் போராட்டத்தின் விளைவு மிகவும் பாரதூரமானதாகும். மக்களின் அடிப்படை வாழ்க்கை நிலைமைகள் முற்றிலும் சிதைக்கப்படும் கொடுமையான நிகழ்வினை இதன் பக்க விளைவாக நாம் காணலாம். இத்தகைய சிக்கலான நிலைமைகளை ஏற்படுத்தக் கூடிய ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டம் மிகவும் இறுக்கமான வரையறுக்கப்பட்ட எல்லையுடையதாக மிகவும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதாக அமைதல் வேண்டும். தமிழ் பேசும் மக்களின் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டத்தின் தன்மையினை மேற்குறித்த நிலைமைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டே கணிக்க முடியும். ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டத்தின் ஆரம்ப நிலைமைகளையும் தற்போதைய நிலைமைகளையும் ஆராயும் போது தேசிய இனப் பிரச்சனையின் உள்ளடக்கத்திலும் ஆயுதப் போராட்டத்தின் போக்கிலும் மாற்றங்கள் பெருமளவில் நிகழ்ந்திருப்பதைக் காணலாம்.

தமிழ் பேசும் மக்களின் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டம் ஆளும் அரசின் போக்கிலும் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கூட்டுச் சேராக் கொள்கையின் முதன்மை நாடுகளில் ஒன்றாகியிருந்த இலங்கை இன்று தென்னாபிரிக்க நிறுவெறிக்கும் இஸ்ரேலிய சியோனிசத்திற்கும் துணை போவதற்கும் மேற்கத்தைய வல்லரசுகளின் கைப் பொம்மையாகத் தன்னை மாற்றுவதற்கும் இப் போராட்டம் ஒரு காரணமாக அமைந்துள்ளது. தேசிய இனப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சி அடிப்படைச் சமூக மாற்றத்திற்கான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் வேளையில் இந்திய அரசின் தலையீட்டிற்கும் வழி வகுத்துள்ளது. இவ்வாறான சிக்கலான அரசியல் பின்னணியின் அடிப்படையிலேயே தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனைக்கான தீர்வும் அணுகப்படல் வேண்டும். கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடத்தப்பட்டு வரும் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டம் தேசிய இனப் பிரச்சனையின் தன்மையில் பல குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. குறிப்பாகப் பொருளாதார அரசியல் அம்சங்களில் இம்மாற்றத்தினைக் காணலாம். இறக்குமதிப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் காரணமாக நாட்டின் பொருளாதார அடிப்படைக் கட்டமைப்புகள் குறிப்பாக தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களிலுள்ள நெசவுத்தொழில் சுருட்டுக் கைத்தொழில் மீன்பிடி விவசாயம் என்பன சீர் குலைந்துள்ளன. இத்தொழிலில் இருந்த பெரும்பாலான மக்கள் இன்று வேலையற்றோராக உள்ளனர். அரசின் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை காரணமாகவும் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள போராட்டங்கள் காரணமாகவும் நாட்டின் பொருளாதாரம் அதலபாதாளத்திற்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. பொருளாதாரச் சீர்கேடுகள் ஏற்கனவே எரிந்து கொண்டிருக்கும் அரசியற் போராட்டங்களை மேலும் உக்கிரமடையச்

செய்துள்ளன.

பேரின வாதம் பௌத்தமத மேலாதிக்கம் போன்ற பிற்போக்குக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் காலத்தை ஓட்டி வரும் அரசு பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாமல் திணறுவதையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இத்தகைய ஒரு குழ்நிலையிலிருந்தே புதிய தீர்வு ஒன்றிற் கான அணுகு முறை ஒன்றைத் தேடவேண்டும். மேற்குறிப்பிட்ட நிலைமைகளுக்கு மத்தியில் போராட்டத்திற்குள் ஓர் போராட்டம் நிகழ்ந்து வருவதையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

விடுதலைப் போராட்டத்தின் உள்ளார்ந்த தன்மையின் காரணமாகப் பல எதிர்த்தன்மைகள் பலமடைந்து வருவ தனை அவதானிக்க முடியும். எனவே போராட்டத்திற்கான இலக்கு அணுகுமுறை முற்றாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும். மாற்றப்படவேண்டும். இன்று ஏற்பட்டுள்ள எதிர் நிலைமைகள் பற்றிய விமர்சனக்கணிப்பும் நிகழ்த்தப்படல் வேண்டும்.

கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடத்தப்பட்டு வரும் விடுதலைப் போராட்டம் தனது அரசியல் இலக்குத் தொடர்பான கொள்கைகளையோ அல்லது இலக்கை அடைவதற்கான மாற்றம் தொடர்பான விபரங்களையோ முழுமைப்படுத்தவில்லை. எப்பொழுதுமே தனி நபர் வாதம் முதன்மை பெற்று வந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம். இதன் காரணமாகவே இயக்க மோதல்களும் இயக்க உறவுகள் பகை உறவுகளாக மாறுவதும் ஏற்பட்டன. ஒற்றுமை என்பது சாத்தியமற்றது என அடித்துச் சொல்லும் அளவிற்கு ஒற்றுமை என்பது கேள்விக் குறியாகி உள்ளதோடு போராட்டம் பற்றிய கருத்தில் பலவிதமான சந்தேகங்களும் வளரத் தொடங்கியுள்ளன.

இவை யாவற்றிற்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல் இந்திய அரசின் மாறுபட்ட நடவடிக்கைகளும் அமைந்துள்ளன. தனது பிராந்திய நலனை மனதில் கொண்டு அதன் அடிப்படையில் தமிழ் பேசும் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை வென்றெடுக்க உதவும் வகையில் இலங்கை அரசியற் பிரச்சனையில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட இந்தியா இன்று தமிழ் மக்களினமும் சிங்கள மக்களினமும் வெறுப்பைச் சம்பாதித்துக் கொண்டுள்ளது. இந்தியாவுக்கு எதிராகத் தமிழ் மக்களைத் திருப்பிவிட மிகவும் சாதாரணமாகச் செயற்பட்ட சிறீ லங்கா அரசு இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தை தனக்கு ஏற்றவிதத்தில் விபரித்து இந்தியப் படையை வெளியே அனுப்பியது இந் நடவடிக்கைகள் தமிழ் மக்களை மேலும் நசுக்குவதற்கு எடுக்கப்படும் அடுத்த கட்ட நடவடிக்கைகளே ஆகும்.

தமிழ் பேசும் மக்களுக்கெதிராகச் செயற்பட்ட இலங்கை இராணுவம் தற்போது சிங்கள மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளையும் நசுக்கி வருகிறது. தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கு இராணுவத் தீர்வை வலியுறுத்திய சிங்கள பேரினவாத பௌத்தமத மேலாதிக்க சக்திகள் இன்று நாற்றமெடுக்கும் பொருளாதாரமுடையால் நசுங்கி வரும் தொழிலாள விவசாய மக்களின் ஜனநாயக கோரிக்கைகளின் குரல்வளை இதே இராணுவத்தினால் நசுக்கப்படும் போது அதனைக் கண்டும் காணாதது போல் இருக்கின்றனர். எனவே மொத்தத்தில் நாடு தழுவிய நிலைமைகளும் குறிப்பாகத் தமிழ்ப்பிரதேச நிலைமைகளும் போராட்டத்தின் தன்மைகளில் மாற்றமொன்றின் அவசியத்தை உணர்த்தி வருகின்றன. இவ்வாறான பின்னணியில் ஜனநாயக பூரண உரிமையுள்ள ஓர் தனித் தமிழீழம் சாத்தியமா அல்லது ஓர் சமஸ்தி அமைப்பினுள் தமிழ் மக்களின் சுதந்திரமற்றும் ஜனநாயக உரிமைகள் பேணப்படமுடியாதா என்னும் கேள்வி கேட்கப்பட்டு வருகிறது. சமஸ்திக் கோரிக்கையை தமிழரசுக் கட்சி கொண்டிருந்தாலும் சமஸ்திக் கோரிக்கை முன் வைக்கப்பட்ட காலகட்டத்தில் தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியிலும் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் இருந்த தன்மைகள் தற்போதுள்ள நிலைமைகளை விட மிகவும் வித்தியாசமானவை. இன்று போராட்டத்தின் தன்மை உறவின் தன்மை சிந்தனையின் தன்மை

சர்வதேச நிலைமைகள் பிராந்திய நிலைமைகள் யாவும் மிகவும் மாற்றம் அடைந்துள்ளன.

மேலும் தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் மட்டுமன்றி தென்பிரதேசங்களும் புதிய மாற்றங்களுக்குட்பட்டு வருவதால் நாடு முழுவதற்குமான ஜனநாயகத் தேவை அதிகரித்து வருகிறது. நாடு முழுவதற்குமான புனர் நிர்மாணத்தின் அவசியம் உணரப்பட்டு வருகிறது. நாடு முழுவதும் ஜனநாயகப்படுத்தப்படாமல் தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை நிலைநிறுத்த முடியுமா அல்லது சுயநிர்ணயத்தை நிர்ணயிக்க முடியுமா என்பதே அடுத்த கேள்வியாகும். இஸ்லாமிய மலையக தமிழ் பேசும் மக்களின் உறுதியான அணிதிரட்டல் இல்லாமல் தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை வென்றெடுக்கவோ சிங்கள தமிழ் இஸ்லாமிய மலையக மக்களின் அணிதிரட்டல் இல்லாமல் தேசிய ரீதியான ஜனநாயக மாறுதல்களையோ ஏற்படுத்த முடியாது. இன்றைய சூழ்நிலையில் தேசியரீதியான ஜனநாயக மாறுதல்களுக்கான போராட்டம் ஒன்றே தமிழ் பேசும் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான உத்தரவாதம் ஒன்றைத் தர முடியும். எனவே நீண்டதொடர்ச்சியான நாடு முழுவதும் தழுவிய ஜனநாயக மாறுதல்களுக்கான போராட்டம் ஒன்றுக்கான திசை வழியில் தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் செல்லுதல் அவசியமாகின்றது.

அதே வேளையில் இவ்வாறான போராட்டம் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தினை மழுங்கடிக்க எடுக்கும் முயற்சி என வாதிடுவோரும் உள்ளனர். தமிழ் பேசும் மக்களின் போராட்டத்தில் ஜனநாயக உரிமைக்குரலின் பலமான நம்பிக்கையைக் குறைத்து மதிப்பிடுபவர்களே இவ்வாறு வாதிடுபவர்களாகும். தமிழ் பேசும் மக்களின் கோரிக்கைகளின் உறுதியின் பின்னணியிலேயே நாடு தழுவிய ஜனநாயக உரிமைப் போராட்டத்தின் தேவை எழுந்தது என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். எனவே புதிய மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப போராட்டம் தொடர்பாகப் புதிய 9இலக்குகளை வரையறுத்து போராட்டத்தினைத் தொடர்வதே இன்றைய காலகட்டத்தில் ஏற்புடைத்தாகும்.

ஞானக்கோடரி

சு.வில்வரெத்தினம்

காலே பீழைவடியும் கண்களுடன் நான்
கிழக்கின் முகம் நோக்கியவாறு.
கதிர் எழுந்தனன் கண்ணைச்சிமிட்டி
கேள்வி ஒன்றை நெற்றிக்கு நேரே எறிந்தான்
என்ன இன்றேனும் விடியுமா?

நேர்ப்பார்வை சடச நிலம் நோக்கினேன்.
சிரித்துக் கொண்டு மேலே போனது சூரியன்
எல்லாமே விடிந்திருந்தன என்னைத் தவிர.

முன்றலில் இதழவிழ்ந்த செவ்வரத்தை குலுங்கிற்று
ஒளிபட்டு விரிந்த உவகை அதற்கு
தலையை ஆட்டியவாறு என்னைக் கேட்டது
மெல்லத்தான்.
'என்ன இதயம் அவிழ்ந்தில்லையா? '
கேள்வி சுருக்கென்றது
பார்வையைப் பெயர்த்து தூரஎறிந்தேன்.

சிட்டொன்று விசக்கென விரைந்து எனதருகில்
விட்டெறிந்தது ஒரு கேள்வி
'விட்டு விடுதலையா கலையோ? '
தலையில் ஓங்கிக் குட்டிவிட்டு விரைகிறது
ஒவ்வொரு சிறகுதைப்பும் அதே கேள்வியின் அறிகையாய். . . .

சிட்டுமட்டுமா சிட்டுக் கிழித்தேகும் தொடுவானும்
தொடுவான் விழிம்பிருந்து திரண்டெழுகின்ற அலைகடலும்
அதையே கேட்டபடி
முற்றத்துக்கப்பால் வெளியுரசி நிமிர்பனையும்
தெருவோரம் நெடிதுயர்ந்து நிழல்கனியும் மருதும்
அதே கேள்வியோடு
வான் நோக்கி
இதயம் திறந்தபடி கிடக்கின்ற இன்பக்கேணியும்
கேணியினுள் பாயிழுத்தோடும் வெண்முகிலும்
கிளர்த்தும் கேள்வி அதேதான்.

கண்ணெறியும் திசையெங்கும்
காலேக்கொழுந்து சுடரேற்ற
இருளின் தளையவிழ்தலில்
இயற்கை தன்னிருப்பின் விழிமலர்த்தும்
விழிமலரும் ஒவ்வொன்றும் என்னையே குறிவைத்தபடி.

என்னுள்ளோ இறுகிப்போன இருள்
ஒளியின் ஊடுருவல் இல்லை.
கேள்விகள் விசாரணையைக் கிளர்த்தவில்லை.
இன்னும் சிறுமைகளுடன் இன்னும் விலங்குகளுடன்.

மாட்டுத் தொழுவத்தில் பிணைத்த கயிறுகளுடன் நான்
 மாடுகளில் மொய்த்துப் பிடித்து இரத்தம் உறிஞ்சுகிற
 கொன்னச்சன்களைப் போல
 ஒட்டியிருந்து எனது இருப்பை உறிஞ்சுகிற
 சிறுச்சிறுபற்றுக்களுடன் நான்
 இன்னும் தயக்கங்கள் இன்னும் மயக்கங்கள்
 இன்னமும் பிணக்குகள் வழக்குகள் பிய்த்தல் பிடுங்கல்கள்

இயற்கை எடுத்த விளக்கின் சுடர்கீற்றுகள் நுழையாமல்
 என்னை நான் இறுக முடியபடி
 இருட்டரங்கில் நின்றபடி யார் யாரையோவெல்லாம்
 மல்யுத்தமிடக் கூவியழைக்கிறேன்
 என்னைப் பிணித்த விலங்குகளுடன்.

இருட்டில் சங்கிலிகளின் கலீரிடல்
 என்னுடைய விடுதலை கீதம் அல்லவென்பதை நான்
 இன்னும் உணராநிலையில்
 உண்மை ஒளிக்கீற்று வந்தெனை உரசவும்
 பல ஒளிவருடம் ஆகுமோ?

நெஞ்சே நீ அறிக
 காலக்கணக்கு ஒரு ஞானவெட்டில் தகரும்
 ஞானக்கோடரியைத் தூக்கு
 இருளில் உனைப்பிணித்த காலத்தின்
 தளகள் சிதறட்டும்.

வாசியுங்கள்

காலக்ஷுடு

காலாண்டு இதழ்

ஆசிரியர்: சுந்தர ராமசாமி

தொடர்பு: 151 K.P. Road
 Nagercoil 629001
 INDIA

1930 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்றுவரை தொடர்ந்து எழுதிவரும் சோ.சிவபாதசுந்தரம் அவர்களை அண்மையில் சந்தித்து உரையாடும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இலண்டனில் நிகழ்ந்த இச்சந்திப்பினைப் பெரும் பாக்கியமாகவே கருதலாம். ஏனெனில் சோ.சி ஒரு சாதாரண எழுத்தாளரல்ல. ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஈழகேசரி ஆசிரியராக இருந்து எழுத்துலகில் புரட்சியினை ஏற்படுத்தியவர். ஈழகேசரி மூலம் புதிய முற்போக்கான சமூக அக்கறை கொண்ட எழுத்தாளர்களை ஈழத்தில் உருவாக்கியவர். தமிழில் மட்டுமல்லாது ஆங்கிலத்திலும் சமஸ்கிருதத்திலும் வல்லுனர். இந்தியப் பத்திரிகைகளில் இன்றும் ஆங்கிலத்தில் விமர்சனக்கட்டுரைகளை எழுதி வருபவர். இலண்டன் பி.பி.சி யின் தமிழோசை நிகழ்ச்சியை ஆரம்பித்து வைத்து சுமார் ஐந்து வருடங்கள் அதில் சேவையாற்றியவர். பாரதிக்குப் பின் தோன்றிய தலை சிறந்த எழுத்தாளரான புதுமைப்பித்தனுடன் மட்டுமல்லாது மணிக்கொடிக்கால எழுத்தாளர்களுடனும் இவர் நெருங்கிய தொடர்பினை வைத்திருந்தார். 45 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு புதுமைப்பித்தன் இவருக்கு எழுதிய கடிதத்தைப் படிக்கும்போது ஆச்சரியம்

டையாதிருக்க முடியாது. புதுமைப் பித்தனால் புகழப்பட்ட ஈழத்தவர்களான சோ.சி, நவரத்தினம், துரைராஜசிங்கம் என்போரைப்பற்றியெல்லாம் முழுமையாக நம்மிற் பலர் இதுவரை அறிந்திருக்கவில்லை. ஈழத்து இலக்கியம் என்பது 1956க்குப் பின்பு தான் உயிர் பெற்றதென நாம் ஒப்புவித்து வந்தோம். ஈழகேசரிக் காலத்தவர்களைப்பற்றி ஒரு சில மேலோட்டமான தகவல்களைத் தவிர்த்து வேறெதுவும் அறியாதிருந்தோம். சோ.சியுடனான உரையாடலை அசைபோடும் பொழுதெல்லாம் இவ் அறியாமையை எண்ணி வெட்கப்படத்தான் முடிந்தது.

அண்மையில் வெளிவந்த தமிழில் சிறுகதை வரலாறும் வளர்ச்சியும் எனும் நூலை சிடடியுடன் சேர்ந்து எழுதிய சோ.சி அவர்களைப் பற்றி நான் இங்கு குறிப்பிடுவதை விட இன்னொரு எழுத்தாளரான காலஞ் சென்ற கனக.செந்திநாதன் எழுதி மல்லிகை சஞ்சிகையில் வெளிவந்த கட்டுரையினை இங்கு பிரசுரிப்பது மிகவும் பொருந்தும் என எண்ணுகின்றேன். இக் கட்டுரையுடன் புதுமைப்பித்தனின் கடிதத்தினையும் பிரசுரிப்பதில் தமிழகதி மகிழ்ச்சியடைகின்றது. --- ஆசிரியர்

சோ. சிவபாதசுந்தரம்

1930 ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய ஈழகேசரிப் பத்திரிகை எட்டாண்டு காலம் ஓரளவு பழைய சுவடிலேயே நடந்து கொண்டிருந்தது. 1938 ஆம் ஆண்டுப் பிற்பகுதியில் திரு.சோ.சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் ஆசிரிய பீடத்தில் வந்தமர்ந்தார். வந்தவுடனேயே பழைய பண்டிதர்கள் புதிய எழுத்தாளர்கள் மாணவர்கள் பெண்மணிகள் எல்லோரையும் பார்த்து எங்கே பார்க்கலாம் உங்கள் கைவரிசைகளை என்று ஒரு தூது விட்டார். ஈழகேசரியின் பாதையிலே ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தினார். அத் திருப்பத்திற்கு அதிபர் பொன்னையா அவர்களும் உற்சாகமாகக் கை கொடுத்து உதவினார். இதை

சிவபாதசுந்தரம் அவர்களே நன்றிப் பெருக்குடன் ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நான் தமிழிற் கட்டுரை எழுத ஆரம்பித்தபோது எனக்கு இடமளித்தது ஈழகேசரி. அதிலிருந்து ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொண்டு நண்பர் பொன்னையா அவர்களது ஆதரவையும் நட்பையும் பெற்றுச் சமார் நான்கு வருட காலம் ஈழகேசரியின் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினேன். 1938 முதல் 1942 வரையுள்ள நான்கு வருட காலம் என் வாழ்வில் மறக்க முடியாத காலமாகும்.

அவர் மற்றவர்களுக்குத் தூது விட்டதோடு நின்றுவிடவில்லை. புதிய புதிய பகுதிகளை ஆரம்பித்து ஆர்வத்தோடு தானே செய்தும் காட்டினார். ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் வேண்டிய புனைபெயர்களைச் சூடிக் கொண்டார். கல்கிக்கு எத்தனை புனை பெயர்களுண்டோ அத்தனை புனை பெயர்கள் திரு.சோ.சிவபாதசந்தரத்திற்கும் உண்டு.

அவர் தோட்டத்து மீனாட்சி, அழைப்பு, எட்டாந்திருவிழா சங்கு வளையல் காஞ்சனை எப்போ காண்பேன், பரதேசி நண்பர்கள், வைரவர் கோவில் விளக்கு பரிசுக் கட்டுரை முதலிய சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார். ஒரு புதுமை சங்கு வளையல் என்ற கதையை அவர் சாவித்திரி என்ற புனைபெயரில் அக்காலத்திலேயே எழுதினார்.

அவரது கட்டுரைகளாக கரும்பும் வேம்பும், பகற்கனவு, உண்மையும் போலியும், சமூகப் பொய்கள், சூன்ய நிலை ஆதியும் அந்தமும் புதுமை உணர்ச்சி தமிழ் வசன நடை இன்றைய சிந்தனை என்பவற்றைத் தீட்டியுள்ளார்.

கலாபவனம் என்ற பகுதியைத் தொடக்கிவைத்து ஆடல் பாடல் சினிமா முதலியவற்றை விமர்சித்தார். அதுவரையாரும் தொடடறியாத கோவில்களில் நடைபெற்ற நாதல வரக் கச்சேரிகளைப் பற்றி வெளுத்து வாங்கினார்.

பாதையோரம் என்ற பகுதியில் பாடடைசாரியாக நின்று பண்டிதமணி சி.க வின் சொற்பொழிவு சோமசந்தரப் புலவரின் கவிதை, பேராசிரியர்

கணபதிப்பிள்ளையின் நானாடகம் போன்றவற்றைத் தூக்கி வைத்தார். பல அருமையான குறிப்புகள் எழுதினார். அரசியல் நிருபராகக் காட்சியளித்து அக் கால அரசியல் வாதிகளின் வகுப்பு வாதப் போக்கைத் தாக்கினார். புத்தக மதிப்புரைகளை வெறும் தகவல்களோடு நிறுத்தாமல் ஆழமாகச் செய்தார். புதுமைப்பித்தன் கதைகள் சக்கரவாகம் முதலிய கதைகள் முக்கூடற்பள்ளு தஞ்சைவாணன் கோவை காதலி யாற்றுப்படை என்பவற்றுக்கு அவர் எழுதியவை இன்னும் நெஞ்சில் நிற்கின்றன.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அக்காலப் பத்திரிகை உலகம் அதுவரை கண்டறியாத ஈழகேசரி இளைஞர் சங்கம் என்ற அமைப்பைத் தொடங்கி இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட அங்கத்தவர்களைத் திரட்டி சரியாக வழிகாட்டித் திறம்பட அவர் செய்த சேவை இருக்கிறதே அது தான் சோ. சி க்குப் புகழ் அளித்தது. இன்றும் நிலைத்து நிற்பது. அக்கால இளைஞர் சங்கத்தின் தாத்தாவாக அவர் விளங்கினார். தமிழை அழிய விடாது பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் இளம் எழுத்தாளர்கள் துணிவாக முன் வர வேண்டும் என்று தைரியம் கூறினார். அந்தத் தூண்டுதலின் பேரால் வந்தவர்கள் தான் பிற்காலத்தில் புகழ் பெற்ற அ.செ.முருகானந்தன் அ.ந.கந்தசாமி தி.ச.வரதராசன் ச.நமசிவாயம் வ.இராசையா வ.நடராசா (இப்போது ஊர்தீவுப் பகுதி வித்தியாதரிசி) கனக செந்திநாதன் என்போராவர்.

வெறும் தூண்டுதல் பலன் தராது என்பது அவருக்குத் தெரியும். எனவே ஈழகேசரி அதிபர் பொன்னையா அவர்களைத் தூண்டி பதினாறு பக்கங்களோடு பெரிய அளவில் வெளிவந்த ஈழகேசரியில் இன்னும் நான்கு பக்கங்களைக் கூட்டச் செய்து இளம் எழுத்தாளர்களுக்கெனக் கல்வி அனுபந்தம் ஒன்றை வெளியிட்டார்.பத்துச் சதமாக விற்ற ஈழகேசரியின் கல்வி அனுபந்தம் என்ன விலை தெரியுமா? முன்று சதம்.

ஒரு வருடம் முடிந்ததும் வித்தியாலய மண்டபத்தில் வருடாந்த மகாநாடு ஒன்றை நடாத்தி அருமையான கல்வி மலர் ஒன்றை வெளியிட்டார். பேச்சுப் போட்டி கட்டுரைப் போட்டி கல்வி மலர் வெளியீடு சுவாமி. விபுலானந்தர் பண்டிதமணி சி.க கற்பனைக் களஞ்சியம் மகாலிங்க சிவம் என்போரது பேச்சு இசைவிருந்து எல்லாவற்றும் உச்சமாக வந்திருந்தோர் எல்லாருக்கும் மத்தியானப் போசனம் முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் இளம் எழுத்தாளர்களுக்காக பரஸ்பர அறிமுகத்துக்காக இப்படி ஒரு மகாநாட்டை நடாத்திய பெருமை சிவபாதசந்தரம் அவர்களுடையது.

அவர் செய்த நன்றியை கொடுத்த உற்சாகத்தை வளர்த்த பெருமையை அவரால் வளர்ந்த எழுத்தாளர்கள் மறந்துவிடவில்லை. சொல்லக் கூசவில்லை. உதாரணம் வேண்டுமா? 1950 இல் வெளியிட்ட வரதர் புது வருட மலரை தி.ச. வரதராசன் திரு.சோ.சிவபாதசந்தரம் அவர்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார்.

தலைப்பை விட்டு விட்டு எங்கெல்லாம் சுற்றி வருகிறேன் என்று நினைக்கிறீர்களா இதோ அந்த இடத்திற்கு வருகிறேன்.

ஈழகேசரிப் பொன்னையா அவர்களின் அரவணைப்பில் வளர்ந்த நான் ஈழகேசரி காரியாலயத்தில் சோ.சி அவர்களைப் பல தடவை கண்டிருக்கிறேன். பேசிப் பழக்கமில்லை. இளைஞர் சங்கக் கல்வி மலருக்காக காற்றில் விழுந்த கோது என்ற கட்டுரையை எழுதியிருந்தேன். அந்த வருடாந்த மகாநாட்டில் என்னால் தயாரிக்கப்பட்ட நாட்டுப்புறத்தில் ஒரு தோட்டக்காரன் என்ற பேச்சைச் சி.சிவானந்தன் என்ற எங்கள் ஊர் இளைஞர் பேசினார். முதலாம் பரிசாகிய தங்கப் பதக்கம் அவருக்குக் கிடைத்தது.

மகாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எழுதிய சோ.சி பேச்சுப் போட்டியைப்பற்றி எழுதும்போது அந்த இளைஞரின் பேச்சைப் புகழ்ந்து எழுதிவிட்டு பேச்சுக்குத் துணையாயிருந்த வசன நடையையும் விடயத்தையும் விதந்து குறிப்பிட்டிருந்தார். ஈழகேசரி அதிபர் அதைத் தயாரித்த என்னை சோ.சி க்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்ததேடு அந்த விடயத்தைக் கல்வி அனுபந்தத்தில் வெளியிடவும் சொன்னார். இருவரும் நண்பர்களானோம்.

அன்று தொடங்கிய எங்கள் இலக்கிய நட்பு நீடித்தது. பண்டிதமணி சி.க எனக்கு கவிதையில் இரசனையை ஏற்படுத்தினார். சோ.சிவபாதசந்தரம் மணிக்கொடி கால எழுத்தாளர்களை அறிமுகம் செய்து வைத்து சிறுகதை நாவல் என்ற துறைகளில் வழிகாட்டினார். நல்ல விமரிசனங்களை எப்படி எழுத வேண்டும் என்பதைத் தொட்டுக் காட்டினார். என் இலக்கிய வாழ்க்கையில் இருவரும் இரு கண்கள் ஆயினர்.

ஈழகேசரியை விட்ட பின்பு அவர் இலங்கை வானொலியின் தமிழ்ப்பகுதி அதிகாரியாகக் கடமை ஆற்றினார். அங்கும் தன் முத்திரையை அவர் பதித்தே சென்றார். பின்னர் உலகப் புகழ் பெற்ற ஸ தாபனம் ஒன்றின் விளம்பர அதிகாரியாக இருந்தார். இப்போது தமிழ் நாட்டில் -சென்னை மாநகரில் தொழில் புரிந்து வருகிறார்.

அவர் எங்கே எத் தொழிலில் இருந்தாலும் தமிழ் இலக்கியத்தைக் கைவிட்டதில்லை. மாணிக்கவாசகர் அடிச்சுவட்டில், ஒலிபரப்புக்கலை, புத்தர் அடிச்சுவட்டில் என்ற புகழ் பெற்ற நூல்களை ஆக்கி அளித்து தமிழ்த் தாய்க்கு அணிசேர்த்துள்ளார். அவரது ஒலிபரப்புக் கலை சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றது.

நான் சிறீ. நவரத்தினம் அவர்களின் புத்தகத்தைப் பற்றி எழுதுகிறேன். சிறீ ந. எழுதியது முதல் புத்தகம் என்பதுடன் முதல்தரமான புத்தகமும் கூட. கற்பனையுடன் வாசிப்பவர்களுக்கு அது ஒரு புத்தகம். இசையையும் ஒவியத்தையும் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் முந்திக்கொண்டு விட்டார்கள். ஒரு விபுலானந்தரும் ஒரு நவரத்தினமும் பழந்தமிழ் நுண்கலைப் போக்கில் நம் கண்ணுக்கு இருண்ட பகுதிகள் பலவற்றிற்கு வெளிச்சமிட்டுக் காட்டிவிட்டார்கள். ஆசிரியர் உபசாரமாக தான் என்னவோ ஆங்கில நூல்களின் முடிபுகளின் போக்கை அனுசரித்தே எழுதியிருப்பதாக எழுதியிருக்கிறார். உண்மையப்படியல்ல. புத்தகத்தின் தமிழ்த்தன்மை பேசப்பெற்ற விடயத்தில் நேரடிப் பரிச்சயத்தையும் தொடர்பையும் காட்டுகிறது. மேலும் ஆங்கிலத்தில் ஆராய்ச்சிக் 'கலப்பை' பிடிப்பவர்கள் தமிழுக்கு அன்னியர்கள். மெஸ்மேரிஸ்ட் வித்தையாக அந்தரக் கனவுத் தன்மை பெற்று என்னுடைய இடையறாக் கிண்டலுக்கு இலக்காகி வருகிறது. சிறீ நவரத்தினம் அவர்களின் புத்தகத்திற்கு உத்தியோக முறையில் 'வக்கணையாக' எழுதிப் பிரசுரித்து அனுப்பி வைக்கிறேன். நிற்க அவர்கள் தமிழன் ஒவியத்தைப் பற்றியும் தனிப் புத்தகம் பிரசுரிப்பார்களாயின் இந்த முதல் முயற்சிக்கு நல்லதொரு பின் விளைவாக இருக்கும் என்பது என் கருத்து.

நிற்க தங்கள் கட்டுரைகளை நான் படித்து வருகிறேன். சென்னைக் கோஸ்டியை 'புதுமைப் பித்தர்கள்' என தாங்கள் பெயரிட்டழைத்ததுதான் என்னைத் திடுக்கிட வைத்துவிட்டது. நான் இதுவரை என்னைப்பற்றி ஒரு abnormal மனிதன் பித்தம் தலைக்கேறி கைக்கடங்காமல் பிய்த்துக்கொண்டு ஓடும் கதைகளைக் கோப்பவன் என்றே என்னை நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். நீங்கள் என்னை ஒரு காலத்தின் போக்காக ஒரு கோஸ்டி செய்யும் முயற்சியின் உருவகமாக உருவிலியாக கொள்கையாக ஆக்கி விட்டீர்கள். நான் அப்படியா அப்படியா என்ற குரல் தான் என் மனசில் எதிரொலிக்கிறது. என் வேலை இப்பொழுது தான் மொக்கு விட்டு மலர்ந்திருக்கிறது. அப்பொழுது அது எப்படி முடிவடைந்த ஒரு தன்மையின் சின்னமாக அமையமுடியும். இதைக் காலந்தான் அளந்து காட்ட வேண்டும். உங்கள் நட்பு உங்கள் கண்களுக்கு வெள்ளெழுத்தாக மாறிவிட்டது என்றுதான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். எங்களைப்பற்றி முக்கியமாக என்னைப்பற்றி எனக்கு அவ்வளவு நம்பிக்கை கிடையாது. நான் விதி விலக்கு. ஒரு விபரீதப் போக்கு. இப்படியிருக்கையில் பொது அமைப்பு பெற்றிருக்க வேண்டிய ஒரு தன்மையின் சின்னமாக முடியுமா. நீங்கள் எனக்கு பெருமையைக் கொடுக்கவில்லை. பொறுப்பைக் (பொருப்பை என்று சிலேடையாக சொல்லிக் கொள்ளலாம்) கொண்டு வந்து கழுத்தில் கட்டி விட்டீர்கள். இனிமேல் எழுத்தில் கூச்சம் ஏற்படுமோ என்ற பயம்சமயா சமயங்களில் ஏற்படுகிறது. ஆனால் எழுதும்பேது தன்னை மறக்கும் தன்மை எழுதுகிறவர்களுக்கு இருப்பதுதான் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும். உங்கள் ஜோசியம் காலத்தால் அங்கீகரிக்கப்படுமா. அதைக் காலத்தினிடமே கேட்டு விட்டு விடுவோம். உங்கள் கட்டுரைகளை ரசித்துப் படித்து வருகிறேன். நான் விரும்பிப் படிக்கும் இரண்டொரு கைகளில் உங்களுடையதும் ஒன்று. ஏனென்றால் எழுதும்போது பேனாப் பிடிப்பதற்கு என்று ஒரு pose வைத்துக்கொண்டு தத்தம் சுயத்தன்மையை இழந்துதிரிந்து இடர்ப்படுகிறவர்களையே நான் பெரும்பாலும் அச்சில் பார்க்கிறேன். இந்த நிலையில் இவ்வளவு அநாயாசமாக சில முர்ச்சனைகளைப் பிடித்து எட்டியிருக்கிறீர்கள். என் ஆசையெல்லாம் உங்கள் கையில் நிறைய பணத்தைக் கொடுத்து உலகம் முழுவதிலும் சுற்றித் திரிந்துவிட்டு வாருங்கள் என்று அனுப்பவேண்டும் என்பதே. வந்த பிறகு உங்கள் கை சும்மா உட்கார்ந்திராது. பிறக்கும் புத்தகமும் அனுபவம் பதியாத அம்மிக்குழவி திக்விஜயத்தின் தன்மை பெற்றிராது. Travelogue படம் போல புத்தகங்கள் தங்கள் கையிலிருந்துதான் பிறக்க வேண்டும்.

நிற்க தங்கள் சகா (துரைராஜசிங்கம்) என்ன திருமுலரா? மௌன விரதத்தில் மகா சமர்த்தர் போலத்தெரிகிறது. ஆனால் என்னிடம் பேசா மடந்தையும் பேசுவாள். பால் வித்தியாசமாயினும் அவரும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. மௌனவிரதம் என்னைச் சீட்டுக்கவிராயராக்கி விடக்கூடும் என்று அவருக்கு எச்சரிக்கை அளியுங்கள். அப்புறம் அவற்றில் பொருள் தேடிப்பிடிக்கும் கதிதான் அவருக்கு.

தங்களுக்கு இப்பொழுது எழுத்து வரிவடிவ ஆராய்ச்சியை நான் கொடுத்து வருவதை விட கடினமானதாக இருக்கக்கூடும். ஏனென்றால் பொருளைப் பத்திரமாக இங்கேயே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்தக் காலத்தில் யார்தான் பொருளை அது எப்படிப் பட்டதுறையில் இருந்தாலும் இழக்க அல்லது மனசாரக் கொடுக்க சம்மதிப்பார்கள். இதிலிருந்து 100 க்கு 90 பண்டிதர்களின் பாடல்களில் பொருள் இல்லாமைக்குக் காரணம் கண்டுகொள்க.

பக்கம் ஒன்பது. மணியும் இராத்திரி ஒன்று ஒன்பது. இனிமேல் எழுதிக் கொண்டிருந்தால் நாளைக்கு யந்திரத்திற்கு யார் பதில் சொல்வார்கள். தாங்களா வந்து சொல்லப் போகிறீர்கள். அதனால்தான் கடதாசியைக் கௌரவமாக-----

SIVA'S REMOVALS

House Removals

Short and Long Distance

Cheap rates

Free Estimates

Contact: 471 5715 & 231 3349

ஓவியர் ஆ. இராசையா

இவ்விதழின் முகப்பு ஓவியத்தை வரைந்த ஆ. இராசையா அவர்கள் கொழும்பு நுண்கலைக் கல்லூரியில் பயின்றவர். கொழும்பு நோயல் கல்லூரியில் ஓவிய ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி விட்டு 83 ம் ஆண்டுக் கலவரத்தின் பின் அச்சுவேலியில் அகதியாகத் தனது வாழ்நாளைக் கழிக்கின்றார். இவர் இலங்கை முத்திரைப் பணியக ஓவியக் குழுவினும் பணிபுரிந்தவர். இதுவரை எட்டு முத்திரைகளுக்குப் படங்கூறியுள்ளார். 1968 ல் **Ceylon Cold Stores** நிறுவனம் நடாத்திய அகில இங்கை ஓவியப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்றுள்ளார். இவரது ஓவியக் கண்காட்சி ஒன்று அச்சுவேலியில் இடம் பெற்றுள்ளது. தமிழ் அகதியில் இவரது ஓவியங்கள் தொடர்ந்து வெளிவரும்.

சிறுவர் பாடல்கள்

முற்றத்துப் பூக்கள்

மு பொன்னம்பலம்

முற்றத்திலே பூக்களெல்லாம்
பூத்திருக்குது -- அதன்
மொட்டெடுத்து மாலி செய்வோம்
வாரும் தோழரே.

முல்லை மலர் பூத்திருக்கு
வெள்ளிகள் போலே -- ஊசி
மல்லிகையும் காத்திருக்கு
அள்ளிச் செல்லுங்கள்.

செவ்வரத்தை தூங்கிறது
சேவற் கொண்டை போல் -- அதை
கொய்தெடுத்து கோயில் கட்டி
முடியில் வைப்போமே.

வெள்ளை ரோஜா பூமலர்ந்து
கையைக் காட்டுது -- அதன்
உள்ளே ஒரு வண்டிருந்து
குய்யோ என்குது.

அண்டையில் ஓர் பட்டிமலர்
ஆசை ஊட்டுது அதைக்
கொண்டையிலே குடி ரதி
குதித்து வருகிறாள்.

வண்ண வண்ணப் பூக்கள் எங்கும்
வாசம் பரப்புது -- அவை
தண்ணை மணியே என்று எம்மைக்
கட்டித் தழுவுது.

ஒரு கடிதம்

தமிழ் அகதி பற்றி

தமிழ் அகதி சஞ்சிகை கிடைக்கப் பெற்றேன். பல விடயங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்க முடிந்தது. தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் புதிய பரிமாணம் பெற்று வரும் நேரத்தில் பிரிட்டனில் வாழும் தமிழ் அகதிகளால் இச் சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டு வருவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

பெளத்த சிங்களப் பேரினவாதிகள் தமது இன ஒடுக்குமுறை அழிப்பு நடவடிக்கைகளால் தமிழீழப் பிரதேசங்களைச் சூறையாடினர். கலை கலாச்சாரத் தோற்றுவாய்களை அழித்தனர். கல்வி பொருளாதார வளங்களை நிர்மூலமாக்கினர். எதிர்காலச் சந்ததியினரைக் கொலைக் களத்தில் நிறுத்தினர். இவ்வின சங்காரகோரத்தின் தாக்கத்தால் எமது பிரதேசத்தில் நாம் நிம்மதியாக உறங்கமுடியாது உலகின் நாலா பக்கமும் அகதிகளாக அலைய அடித்து விரட்டப்பட்டோம். இதே வேளையில் ஒடுக்கு முறையின் விடிவுக்காய்ப் புறப்பட்ட எமது இளம் போராளிகளைத் தமது பதவி அபிலாசைகளுக்காகச் சிலர் மாறி மாறிக் கொண்டு ருசி பார்த்தனர். இந் நிலையில் போராட்டமும் விடுதலையும் மக்களின் நிம்மதிக்காக என இயங்கியோர் தங்களின் உயிரைக் காப்பாற்ற அன்னிய தேசங்களில் தஞ்சமடைய வேண்டி ஏற்பட்டது. தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் வரலாற்றுத் தோற்றுவாய்கள் வளர்ச்சிப் பரிமாணங்கள் சிங்களப் பேரினவாதிகளின் கொடூரத் தாக்குதல்கள் எமது முத்த அறிவு சீவிகள் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள் செய்யாமல் இருந்த அறிவியல் பங்களிப்பு என்பனவற்றைக் கணக்கில் எடுக்கும் போது மேற் குறிப்பிட்ட தமிழர்களின் தஞ்ச நிலைக்குரிய காரணங்கள் புலனாகும்.

தமிழகதிகள் அன்னிய நாடுகளில் புகலிடம் கோரி அந்தந்த நாடுகளில் நடத்தும் போராட்டங்கள் சர்வதேச ஜனநாயகத்துக்குட்பட்ட நாடுகளின் குடியேற்ற நடைமுறைச் சட்டங்களின் சந்தர்ப்பவாதப் போக்குகளை வெளிக் கொணர்ந்ததோடு அகதிகளின் நிச்சயமற்ற எதிர் காலத்தையும் வெளிக்காட்டியது. அகதிகளாக அலைந்து கொண்டிருக்கும் எமது மக்கள் ஒவ்வொரு நாடுகளினதும் ஒடுக்குமுறைச் சட்டங்கள் நிறு வெறிக் கோட்பாடுகளால் பாதிக்கப்பட்டு எதிர் காலம் எவ்வாறு அமையும் என்றோ நிகழ் காலத்தின் வாழ்க்கை ஓட்டங்கள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியோ சிந்திக்க முடியாது அந்தந்த நாடுகளில் நிலை நிறுத்தப் பட்டுள்ளனர். இத் திரிசங்கு சொர்க்க நிலையில் இருக்கும் தமிழகதிகளின் நன்மைக்காகத் தமிழ் அகதி வெளி வந்து கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. தமிழர்கள் உலகின் பல பாகங்களில் வாழ்ந்தாலும் தமிழகதி என்பது தமிழீழத்து மக்களையே அடை மொழியாகச் சுட்டி நிற்கிறது. தமிழ் அகதி வெறுமனே அகதிகள் என்ற கோட்பாட்டிற்குள் நிற்பதை விடுத்து அதன் உள்ளார்த்தமான தமிழீழ மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு வளர்ச்சி எதிர்கால நிலைகளைத் தெளிவாகவும் ஆழமாகவும் வெளியிட வேண்டும். தமிழ் மொழியில் வெளியிடப்பட்டு வரும் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் வெறும் பக்க வாத்தியக் கருவிகளாக மாறியதால் மக்கள் உண்மைகளை அறிவதையே வெறுக்கின்ற நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டனர்.

தமிழ் அகதி நடுநிலை தவறாது எமது மக்களின் நிலைமைகளையும் அதன் முன் உணர்வுகளையும் தெளிவாக வெளியிட்டு வருவது நம்பிக்கையூட்டுவதாக உள்ளது. சஞ்சிகை வெளியிடுவது சலபம். தொடர்ந்து வருவது கேள்விக்குறியே. தொடர்ந்து வரச்செய்வதும் நமது வரலாற்றுக்கடமையே.

மோசஸ் - இலண்டன்

தமிழ் அகதி பயிற்றலுக்கும் தொழில் வாய்ப்புக்குமான திட்டம்

பிரித்தானியாவில் இன்று ஆறாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட இலங்கைத் தமிழர்கள் அகதிகளாக உள்ளார்கள். அவர்களுட பலர் பல்வேறு திறமைகளும் நுணுக்க ஆற்றல்களும் கொண்டவர்களாகவும் உள்ளார்கள். ஆனால் அவற்றை இந்த நாட்டில் பயன்படுத்தவோ மேம்படுத்தவோ இயலாத அவல நிலையில் உள்ளார்கள். இதனால் அவர்கள் தமது திறமைக்கும் ஆற்றல்களுக்கும் இயைபில்லாத தொழில்களில் ஈடுபட்டு நாலு பணம் உழைத்து வயிற்றைக் கழுவினால் போதும் என்ற நிலையில் வாழ்கிறார்கள். வயிற்றின் கொடுமையால் நாழி அரிசிக்கே நாம் என்று இருப்பதால் அவர்கள் பெற்ற கல்வியும் ஈட்டிய திறமைகளும் வீணாகி வருகின்றன இந்த நிலை அவர்களுக்கும் நல்லதல்ல. அவர்களது சொந்த நாடான ஈழத்துக்கும் நல்லதல்ல.

அவர்கள் பெற்ற கல்விக்கும் நுணுக்கத் திறமைகளுக்கும் ஏற்ற தொழில்களைப்

பெறுவதற்கான வழி வகைகளையும் வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் இங்கு வாழும் தமிழ்ச் சமுதாய நிறுவனங்களின் கடமை. தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மத்தியில் அத்தகைய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி ஆவன செய்விக்கும் முகமாக ஒரு திட்டத்தை தமிழ் அகதி வீட்டு வசதிக் கழகத்தினர் தீட்டியுள்ளனர். இத் திட்டத்தைத் தொடக்கி வைப்பதற்கான ஆரம்ப உதவிகளைச் செய்ய அரிங்கே உள்ளூர்திகார சபை முன்வந்துள்ளது.

இத் திட்டத்தின் ஆரம்ப வேலைகளை மேற்கொண்டு இதற்கான அலுவலர் ஒருவரை நியமித்து திட்டத்தை இயக்கி வைப்பதற்கு தமிழ் ஆர்வமும் தொழினுட்பத் திறமையும் காரியத் திறமையும் கொண்டவர்கள் சிலரின் உதவியை தமிழ் அகதி வீட்டு வசதிக் கழகத்தினர் நாடுகின்றனர். ஆர்வமுள்ளோர்கள் தமிழ் அகதி வீட்டு வசதிக் கழகத்தினருடன் உடனடியாகத் தொடர்பு கொள்ளுமாறு கேட்கப்படுகின்றனர். மேலதிக விபரங்கள் வேண்டின் 071 365 0894, 071 365 0892 என்ற இலக்கத்தில் தொடர்பு கொள்க.

தமிழ் அகதியின் தமிழ்ப் பக்கங்களை அச்சிடுவதில் ஏற்பட்ட எதிர்பாராத தடங்கல்களினால் தமிழ் அகதியின் ஐந்தாவது இதழை உரிய காலத்தில் வெளியிட இயலாமற் போய்விட்டது. இவ் இடையூறுகள் தற்பொழுது நிவர்த்திக்கப்பட்டுவிட்டன. எனவே எதிர்வரும் இதழ்கள் உரிய காலத்தில் வெளிவரும் என்பதனை அறியத்தருகிறோம்.

தமிழ் அகதி செயற்பாட்டுக் குழு அலுவலகத்தின் புதிய முகவரி:
TRAG 3rd Floor 335/337 Grays Inn Road London WC1X 8PX.
Telephone: (071) 833 2020

'தமிழ் அகதி' யின் புதிய முகவரியும் இதுவே.

தொடர்ச்சி

வேதாளம் பழையபடி முருக்க மரத்தில் ஏறிய கதை

வ.நவரத்தினம்

ஜெகநாதன் கூறியவாறு புதிய திட்டத்தை ஏற்று சிங்களவரோடு ஒத்துழைப்பதென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. பெரும்பான்மை இனத்திற்கு 58 அங்கத்தவர்களும் சிறுபான்மை இனங்களிற்கு 43 அங்கத்தவர்களும் இருப்பார்கள் என்று கணக்குப் போட்டு இவ்வாறு முடிவு கட்டினார்கள். ஆனால் அவர்கள் விட்ட பிழை ஒன்று உண்டு. அந்த அடிப்படையில்தானும் ஒரு பாதுகாப்பைப் புகுத்த தமிழ் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தவறி விட்டார்கள். அப்பொழுது கௌரவ காங்கேசன்துறைப் பிரதிநிதியும் காங்கிரஸ் தலைவர்களில் ஒருவர். நமது அரசமைப்பு சாதனம் உலகத்திலேயே பிரத்தியேகமானது. நமதுநாடு ஒன்றி லேதான் மக்களுக்கு இருக்கும் வாக்குரிமை அரசமைப்பு சாசனத்தில் அமைக்கப்படாமல் அதற்குப் புறம்பான வேறு சட்டத்தில் அதாவது சாதாரண பெரும்பான்மை வாக்குகளால் மாற்றப்படக் கூடிய தேர்தல் சட்டத்தில் புகுத்தப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்த் தலைவர்கள் சோல்பரிக் கமிசன் அறிக்கையும் அரசமைப்புசாசன நகல் பிரதியையும் ஆராய்ந்து பார்த்தார்கள். 29-வது சரத்து சிறுபான்மை இனங்களுக்கு ஒருவித பாதுகாப்பையளிக்கிறது என்று கண்டார்கள். சாசனத்தை மாற்றுவதற்குப் பாராளுமன்றத்திற்கு இருக்கும் உரிமை கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. ஆனபடியால் சிறுபான்மை இனங்களுக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று நினைத்து விட்டார்கள். அன்றியும் 58:43 என்ற அங்கத்துவ விகிதாசாரம் மாற்றப்பட

மாட்டாது. அது சாஸ வதமாக இருக்கும். அதுவும் ஓர் பாதுகாப்பு என்று நினைத்து விட்டார்கள். பின்பு நிகழ்ந்த சரித்திரம் அவர்கள் நம்பியதும் நினைத்ததும் தவறு என்பதை எடுத்துக் காட்டி விட்டது. வாக்குரிமை அரசமைப்பு சாசனத்தில் அமைக்காது தேர்தல் சட்டத்திலே புகுத்தியது பற்றி ஏதாவது விவாதம் நடந்ததோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அது தந்திரமாக இருக்க வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்டது என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம் உண்டு.

இந்த அரசமைப்பு சாசனத்தை ஆக்கியவர் சேர் ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் என்பதை எல்லோரும் அறிவர். 1960 ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியளவில் இலண்டன் பி.பி.சி வானொலியில் இவர் ஓர் உரை நிகழ்த்தினார். அந்த உரை விஸனர் என்ற பி.பி.சி சஞ்சிகையிலும் வெளிவந்தது. அதில் அவர் தனக்கு இப்போ 1960 ல் இருக்கும் அனுபவம் அன்று 1945 1946 இல் இருந்திருந்தால் இலங்கையின் அரசமைப்பு சாசனம் வேறுவிதமாக அமைந்திருக்கும் என்றார். அதி கௌரவ டி.எஸ். சேனநாயக்காவும் தானும் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளைப் பற்றி அதில் சொல்லியிருக்கிறார். இப்பொழுது இருக்கும் அனுபவம் அன்று அரசமைப்பு சாசனத்தை எழுதும் பொழுது இருக்கவில்லையே என்று வருந்துவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்.

சோல்பரித் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்ட பின்பு புதிய பாராளுமன்றத்திலே செய்யப்பட்ட முதலாவது வேலை இலங்கைப் பிரஜாவுரிமைத்திட்டத்தை இயற்றியதே ஆகும். அத்துடன் தேர்தல் சட்டமும் திருத்தப்பட்டது. இந்த இரு சட்டங்களின் பிரதிபலனை நாம் இன்று நன்கு அறிவோம். ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் வாக்காளர் இடாப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். அத்தோடு 58-43 என்ற அங்கத்துவ விகிதாசாரமும் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்தது. இதைத்தான் நாலாவது வாக்கு மீறிய துரோகம் என்று நான் சொல்லுவேன்.

தமிழரசுக்கட்சிக்கு சுந்தரர் எழுதிய

கடிதம்

இப்பொழுது சுதந்திரச்சட்டத்திற்கு வருவோம். திரு.சுந்தரலிங்கம் தமிழரசுக் கட்சிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி இருந்தமை எனது ஞாபகத்தில் உள்ளது. 1956 இல்

கதை ஐந்து

சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்மானம்

அடுத்து 1956 ஆம் வருடத்தை எடுத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த சபையிலே 5.6.1956 இல் சிங்களம் மாத்திரம் மசோதா கொண்டு வரப்பட்டதையும் அதையொட்டி நாட்டில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களைப் பற்றியும் எல்லோரும் அறிவோம். தமிழரசுக்கட்சி 19.8.1956 ஆம் திகதி மாநாடு கூடி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. அது ஒரு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தீர்மானம். ஏனென்றால் தமிழர்களின் உணர்ச்சிகளும் அபிலாசைகளும் அதில் பொதிந்திருக்கின்றன. அதுவுமன்றி சில கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கால எல்லை குறிக்கப்பட்டிருந்தது. தமிழர்கள் ஐம்பது வருட காலமாகப் போராடி வந்த போதிலும் 1956 இலே மிகவும் அபாயகரமான நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்தார்கள். தங்கள் தனித்துவத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டி இருந்தது. தொடர்ந்தும் தனி இனமாக இருப்பதே சந்தேகத்திற்கு இடமாக இருந்தது. எனவே தமிழர்களின் அபிலாசைகளை உள்ளடக்கிய அந்தத் தீர்மானத்தை முழுமையாக இங்கே வாசிக்க விரும்புகிறேன்.

(தமிழரசுக்கட்சியின் பிரசித்தி பெற்ற 1956 ஆம் ஆண்டு திருமலைத் தீர்மானம் பிற்கால சரித்திர ஆராய்ச்சியாளருக்குக் கிடைக்கக் கூடியமுறையில் பாராளுமன்றப் பதிவேட்டில்

தமிழர்கள் அடைந்துள்ள இழிநிலைக்குத் தானும் ஓர் காரணகர்த்தாவாக இருப்பதை நினைத்து வருந்துவதாக அதில் எழுதியிருந்தார். பிரதமர் அதி கௌரவ டி. எஸ். சேனநாயக்காவைத் தான் முற்றாக நம்பி நடந்தாராம். பூரண சுதந்திரம் கேட்பதானால் எல்லா இனங்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஒற்றுமையாகக் கேட்டாந்தான் கவனிக்கப்படும் என்று இலண்டன் சொல்லியிருந்ததாம். எனவே சேனநாயக்கா அந்த ஒற்றுமையைக் காட்டுவதற்காகப் பூரண சுதந்திரக் கொள்கையில் சேர்ந்து கொள்ளும்படி சுந்தரலிங்கத்தைக் கேட்டிருந்தாராம். பிரதமரிடம் சில வாக்குறுதிகளைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்ட பின்பே தனது சம்மதத்தைக் கொடுத்தாராம். இப்பொழுது விசனப்படுகிறாராம். இப்படியாக 1956 இல் கடிதம் எழுதியிருந்தார். பிரதமருக்கும் அவருக்கும் இடையில் என்ன கோரிக்கைகள் என்ன வாக்குறுதிகைகள் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்டன என்ற விடயங்களைப் பற்றி சுந்தரலிங்கம் மட்டுமே விளக்கம் தரக்கூடும்.

புகுத்தப்பட்டுள்ளது. அது ஒரு நீண்ட தீர்மானம். அதனை வேறு இடங்களில் பார்க்கலாம். அதன் கடைசிப் பகுதியே இங்கு தரப்படுகிறது.)

இந்த மாநாடு மேலும் வெளியரங்கப்படுத்துவதாவது. 1957 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 20ம் திகதிக்கு முன்னதாக இலங்கையிலே சமஸ்தி அமைப்பு முறையில் அரசு நிறுவவதற்குப் பிரதம மந்திரியும் பாராளுமன்றமும் நடவடிக்கையெடுக்கத் தவறுவார்களானால் தமிழரசுக்கட்சி தனது இலட்சியத்தை அடைவதற்குச் சாத்வீகமான நேரடி நடவடிக்கையில் இறங்கும்.

அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய பின்பு அதைச் செயற்படுத்துவதற்காக நாடு தயார்செய்யப்பட்டது. அதைக் கண்ட கௌரவ பிரதம மந்திரி எஸ். டபிள்யூ. ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கா பிரச்சினைகளைச் சமரசமாகத் தீர்த்துக் கொள்ள நினைத்து கட்சியோடு நடு மனிதரான ஒரு பிரமுகர் மூலம் தொடர்பு கொண்டார். அடவகேட திரு.நவரத்தினராசா (பின்பு கியூ.சி) தொடர்பை ஏற்படுத்தினார். கௌரவ காங்கேசன்துறைப் பிரதிநிதியின் (திரு.செல்வநாயகம்) அபிமானத்தை இவரும் பெற்றிருந்தார். இது சம்பந்தமாக பதிவில் இருப்பதற்காக ஒரு விடயத்தைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். 1965 இல் யு.என்.பி யுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தப் பேச்சு வார்த்தைகளில் நடுமனிதராக நின்றவர் போலில்லாமல் இவருக்கு அரசியல் பதவி ஆசை இருக்கவில்லை. பின்பு நடந்தனவற்றைப் பார்த்தால் நவரத்தினராசாவிற்கு அரசியல் பதவி ஆசைகள் இல்லாதிருந்த படியால்தான் அவர் உதவியுடன் செய்யப்பட்ட பண்டாரநாயக்கா- செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் இப்பொழுது யு.என்.பி யுடன் சொய்திருக்கும் ஒப்பந்தத்திலும் பார்க்க எவ்வளவோ மேலானதாக உள்ளது.

கௌரவ பிரதம மந்திரி இந்த மாவட்ட சபை வெள்ளை அறிக்கை மீது உரை நிகழ்த்தினார். அந்த உரையை நான் மிக உன்னிப்பாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ப - செ ஒப்பந்தத்தை இப்பொழுதும் கண்டித்துப் பேசினார். முன்பு அதைச் செய்து கொண்ட காலத்தில் யு.என்.பி தாக்கியது போல அதிலே வடமாகாணம் முழுவதற்கும் ஒரு பிராந்திய சபையும் கிழக்கு மாகாணத்திற்கு இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சபைகளும் அமைக்க உடன்பட்டிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார். அதில் என்ன தவறு என நான் கேட்கிறேன். அது குற்றமா என்று கேட்கிறேன். தமிழரசுக்கட்சியோ அல்லது தமிழர்களோ இலங்கைத் தீவில் இருந்து வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களை அப்படியே துண்டித்து வெட்டியெடுத்துக் கொண்டு போய் பசுபிக் சமுத்திரத்திலே போட்டு அங்கே தனிநாடு அமைத்து விடுவார்கள் என்று பயப்படுகிறீர்களா. பிராந்திய சபைகள் திட்டமானது ஒரு நிர்வாகப் புனரமைப்பு. இப்போது சிந்திக்கப்படும் மாவட்ட சபைகளைப் போலவே பிராந்திய சபைகளும் ஒரு நிர்வாக அமைப்பு. பிராந்திய சபைகளுக்கு என்று புறம்பான இராணுவம் இருக்கப் போவதில்லை. புறம்பான பொலிஸ் படை இருக்கப் போவதில்லை. அன்றைய பிரதமர் (பண்டாரநாயக்கா) பிராந்திய சபைக் கோரிக்கை நியாயமானது என உணர்ந்திருந்தார். கோரிக்கைக்குச் சம்மதித்தார். அதில் என்ன தவறு?

தமிழ்ப் பகுதிகளில் சிங்களக் குடியேற்றம்

இன்னும் ஒரு காரணத்தைக் காட்டி ப-செ ஒப்பந்தம் தாக்கப்பட்டது. அதாவது காணிகளில் குடியேற்றும் உரிமை பிராந்திய சபைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாம். ஒன்று சொல்ல விரும்புகின்றேன். இன்று எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு உண்மை. கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலமாக எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்ட உண்மை வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ் மாகாணங்கள் என்பது. ப-செ ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட காலத்தில் யு-என்.பி இந்த விடயத்தைச் சுட்டிக் காட்டித் தாக்கிய பொழுது எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டார். எதற்காகத் தான் அதற்கு

ஒப்புக்கொண்டுள்ளார் என்பதை விளக்கியிருந்தார். 16.8.1957 ஆம் திகதி வெளியிட்ட அந்த அறிக்கையில் அவர் கூறியிருப்பதாவது

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களைச் சிங்களக் குடியேற்றங்களினால் சிங்கள மாகாணங்களாக மாற்றுவதற்காகவோ அல்லது வேறு எந்த விதத்திலாவது அந்த மாகாணங்களின் மக்களுக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதற்காகவோ சிங்களக் குடியேற்றங்களை ஓர் ஆயுதமாகப் பாவிக்கக் கூடாது எனும் கொள்கையைப் பிரதம மந்திரி என்றுக் கொண்டார். ஏன் தற்போதைய பிரதம மந்திரி கூட இது நியாயமானது என்று இப்பொழுது இதை ஏற்றுக் கொண்டார் என்று கூறுவதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். 1965 பங்குனி மாதம் 24 ஆம் திகதி இரவு இப்போதைய ஒப்பந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்த பொழுது வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் சிங்களக் குடியேற்றம் பற்றிய பிரச்சனை எழுந்தது. அந் நேரத்தில் டடலி சேனநாயக்கா தனது கைகளை உயரப்போட்டு அப்படியானால் இந்த வெறும் நிலங்களைக் கொடுக்கா விட்டால் எங்கள் சிங்கள மக்கள் காணிக்கு எங்கே போவது என்றார். அவர் தனது மக்களுக்காக விடாப்பிடியாக நின்றார் என்பதை நான் இங்கே சொல்லத்தான் வேண்டும். ஆனால் நாங்கள் எங்கள் பயங்களை எடுத்து விளக்கிய பொழுது அவை நியாயமானவை என்பதை அவரும் ஏற்றுக் கொண்டார். எனவே ப-செ ஒப்பந்தத்திலுள்ள குடியேற்றத் தீர்ப்பைத் தாக்கியது வெறும் அரசியல் காரணங்களுக்காகவேயன்றி கொள்கை அடிப்படையில் அல்ல என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது.

நான் ஆரம்பத்தில் கூறியது போல நீ தமிழர்களுக்குக் கூடக் கொடுத்துவிட்டாய் என்று ஒன்று சொல்ல இல்லை நீ தான் கூடக் கொடுத்தாய் என்று மற்றொன்று சொல்லி இப்படியாக சிங்கள அரசியற் கட்சிகள் ஒன்றையொன்று சாடுவது வழக்கமாகப் போய் விட்டதேயன்றி ப-செ ஒப்பந்தத்திலுள்ள நன்மை தீமைகளைப் பற்றியதல்ல.

விட்டுக் கொடுக்க மந்திரிகள் விரும்பவில்லை

பின்பு வற்புறுத்தலினால் பண்டாரநாயக்கா அந்த ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்து எறிந்ததை யாவரும் அறிவார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் அது எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தரவில்லை. ஏனெனில் அதைச் செய்து கொண்ட காலத்திலேயே அது நிறைவேற்றப்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கவில்லை.

1957 ஆடி மாதம் 27 ஆம் திகதி ப-செ ஒப்பந்தம் பிரதம மந்திரியின் காரியாலயத்தில் வைத்து செய்து கொள்ளப்பட்டது. தமிழரசுக்கட்சிப் பிரதிநிதிகளாக நாங்கள் சிலர் கௌரவ காங்கேசன்துறை அங்கத்தவர் தலைமையில் பேச்சு வார்த்தைக்குச் சென்றிருந்தோம். அரசாங்க தரப்பில் பிரதம மந்திரியும் சில மந்திரிகளும் இருந்தார்கள். பேச்சு வார்த்தையின் போது பல விடயங்களை ஒவ்வொன்றாக முடிவு எடுத்துக் கொண்டு வந்து இடையிலே பிராந்திய சபைகளுக்கூரிய அதிகாரங்கள் வழங்குவதில் சிக்கல் ஏற்பட்டது. அங்கு பிரசன்னமாக இருந்த மந்திரிமார்கள் தங்களுக்கு இருக்கும் அதிகாரங்களில் சிலவற்றையேனும் பிராந்திய சபைகளுக்கு விட்டுக் கொடுக்கத் தயாரில்லை என்றார்கள். இந்த நிலை பிரதமருக்குச் சங்கடமாக இருந்தது. அவர் தனது மந்திரிகளுடன் தனிமையில் கதைப்பதற்கு விரும்புவதைக் கண்ட நாங்கள் காரியாலய அறையிலிருந்து வெளியில் போய் நின்றோம். திரும்பவும் அறைக்குட போய் மீண்டும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்த பொழுது மந்திரிகள் எல்லோரும் கப்சிப் என்றிருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் உடன்பாடு ஏற்பட்டாலும் அது நிறைவேற்றப்படப் போவதில்லை என்று என் மனதிற்குப் பட்டது. ஏதாவது சாட்டுச் சொல்லி அது நிராகரிக்கப்படும் என்று மனதில் நினைத்துக் கொண்டேன். கடைசியில் அவ்வாறே கிழித்து எறியப்பட்டது. (முற்றும்)

TWO POEMS

N.K.Mahalingam

I

*The trembling fingers of broken heart
felt the palpitating bird of the
innocent kind*

*The receding throb of the African drum
touched the restless soul of the
anguished mind*

*Leafless trees of the nameless kind
sitting gloomily in the east
locked in the impenetrable secrets
of the impregnable mind*

II

*Night is the time for it
for darkness falls upon its kind*

*Marched away to the cell
where rooster does not crow
through the corridors of time*

*Friends gone
gone are they
to kiss the mouth of the gun*

*with the smoke they puffed
their lives were buried
in the Hearts of the Living*

*no grave is dug
no soul is settled
no requiem is sung*

COLONISATION IN THE NORTHERN & EASTERN PROVINCES OF SRI LANKA

Systematic, planned, state aided colonisation of Sinhalese in the Northern and Eastern Province of Sri Lanka was first started in the year 1947. The Galoya Development Board was established by the government under the guise of developing the back-ward areas encompassing the towns of Gal Oya, Amparai etc. Foreign aid donated by other countries for developing the island as a whole and loans obtained from donor agencies were all utilised in areas which formed the fringe of the eastern province. In the course of development, as the respective areas became habitable and land made irrigable, thousands of Sinhalese families were brought in and settled in these areas. Those who were reluctant were brought in by persuasion and coercion promising extra facilities for them. The facilities so provided by the State included housing, electricity, freehold land, schools hospitals, Police Stations, irrigation channels and communication facilities. The Mahaveli Development Board which succeeded the Galoya Development Board continued to do the dirty work of disinheriting the Tamils from their traditional homeland and settling Sinhalese families. Tamils fled from these areas for fear of persecution or death in the hands of thugs and / or security forces deployed by the State to ensure the safety and security of living of the Sinhalese in their new habitats.

The "M" and "L" Sectors of the Mahaveli Development Board are contained in the Northern Province. Development of these two sectors had been officially shelved by the government for the time being, for the reason that it was not presently possible to take the Mahaveli water to the Northern Province. But unofficially the areas coming under these two sectors were stealthily developed. 16 out of the total 25 sq.miles have been well developed and 4000 Sinhalese families were settled there, and their names registered as voters of that area. They were given protection by the Sri Lankan Army. It is a pity that a section of Tamils have still failed to realise the sinister motive of the government in installing Sinhalese settlers in Tamil areas and affording them all facilities and safeguards. Here too the hidden purpose is (1) to defeat the claim of the Tamils for the merger of Northern and Eastern Provinces as a permanent feature, (ii) to reduce Tamil representation in Parliament and (iii) ultimately to make the Eastern Province a predominantly Sinhalese area.

The Palestinian problem could be cited as an identically similar example to that prevailing now in Sri Lanka. The Palestine-Israel problem is one which is known all over the world. The Jews never lived in Palestine for the last 2000 years. Only the Palestinians and certain other minor groups were its permanent inhabitants. The Balfour Declaration by the British in 1917 made room for the Israelies to establish themselves in Palestine. From then onwards the continual illegal colonisation of Palestine by the Jews came to pass as a normal event culminating in the division of Palestine with the blessing of IVE in 1948. Today we hear of Palestinians being driven out of their lands and made homeless, being killed mercilessly or wounded for no reason, being made refugees by thousands. The Jews have infiltrated into their lands and terrorised them with modern weapons. Thus the original inhabitants, the Palestinians were made slaves by the intruders.

AMPARAI DISTRICT:

The Eastern Province comprises three districts of Trincomalee, Batticaloa and Amparai. At the time when the Eastern Province was originally carved out by the Delimitation Commission for election purposes, 900 out of the

1775 sq.miles of the Amparai District was transferred to the adjoining Province. Sinhalese people were settled in an area of 225 sq.miles comprising the AGA Divisions of Lahugalla and Gamane thus making Sinhalese a majority in that area; the remaining electoral districts of Kalmunai Sammanthurai and Pottuvil covering an area of 550 sq.miles only were left for the original inhabitants, Tamils.

In 1984 44,000 of the majority community Sinhalese were settled in the villages of Teyyathu-Kandy, Kiran and Thirukkottai in the Amparai District. Development was undertaken in Vinthanai treating it as part of the "C" Sector of the Mahaveli Development Scheme, and Sinhalese people were settled there. Two Regional Councils were created and included in the "C" Sector of the scheme. Theyyathu-Kandy covers a vast area represented by 22 members of the Regional Council. An international stadium with modern facilities and a hospital built with Chinese aid with modern equipments and facilities have been constructed in Kirankotte. It is estimated that the Mahaveli Board has spent 150 million rupees on these projects.

Many such development projects are in progress even after the 1987 Indo-Sri Lanka Accord. The villages of Karadikkulam Kanayaankuli Muthiraiyadvaddai Ponnaneli Chalambaiyadi Kasankerni, Periya-Pallakkaadu, Sinna Pallakkaadu, Aalimuda-Kadu in the Digavapi area which were originally inhabited by Muslim farmers, are now occupied by the Sinhalese. They were brought down from Kegalle and Mawanella districts and settled in these villages by the government having chased out the Muslims who lived there, by force. Digavapi comes under AGA Addalaichenai. But it is understood that the villages of Irakkamam, Varippathan Senai, Kuduvil, Ponnaneli, Veppayadi-Vaddai and Aalimuda-Kadu have been brought together with the purpose of creating a separate AGA division to contain them.

Colonisation of the villages of Mangala Oya and Kevulimadu by the Sinhalese has started. 125 houses and a Police Station have been erected for them in addition to attractive facilities and comforts. When one views these changes one realises that parts of the Tamil homeland are being swallowed up by the majority community Sinhalese.

TRINCOMALEE DISTRICT:

This district had a total area of 1016 sq.miles. Out of this, the Delimitation Commission set aside an area of 700 sq.miles for the Seruwila (Sinhalese) district leaving a balance of 316 sq.miles as the area to be represented by the Tamil electoral districts of Muthur and Trincomalee.

The same pattern of colonisation as in Amparai has been adopted in Trincomalee as well. The Sinhalese people who were scared of the guns of the Tamil youths before the Accord have since been settled back in this district. Hundreds of families have been settled near the 12th mile post adjoining the Sugar Factory on the Allai-Kantalai Road and in the Sooriyapuram area. Further the villages adjoining the Trinco-Kandy Road ie Aluth Oya, Thampalakamam, Palanpotaru, Andankulam have been colonised by them. Full protection has been afforded for these settlers by the police and army stationed in these areas.

The Trincomalee Fort area, both inside and outside the fort has been occupied by Sinhalese hoodlums who threaten the Tamil people who pass by or visit the Koneswaram Hindu Temple in spite of protests from the officers working in the Trincomalee Kachcheri. It could be felt that colonisation in the Trinco district has progressed at a terrific pace especially after the accord.

BATTICALOA DISTRICT:

Large scale influx of Sinhalese population into the Batticaloa district commenced in 1983. There were about 10,000 resident Sinhalese in this district. Protests from local citizens and members of parliament were turned down by the government. Even the M.P. for Batticaloa who was a Minister in the Cabinet could not influence the government to stop this illegal colonisation. On the contrary the state aided migration into Tamil territories escalated. 1825 sq.miles out of the 3839 sq.miles of the Batticaloa District were forcefully occupied by Sinhalese. The manner in which the encroachments on the Tamil homeland had occurred indicated that there was no way of stopping the majority Sinhalese from forcibly occupying lands belonging to the Tamils. This thuggery and the violent treatment of innocent civilians provoked the Tamil youths who had no option but to resort to arms.

VAVUNIYA-MULLAITIVU DISTRICTS:

At Oonchalkatti village an ancient Tamil village in the AGA Division of Vavuniya North, 3600 Sinhalese have been recently registered as voters. An important and surreptitious move by the government is to declare the region of Manal Aru- an area of 25 sq.miles as part of the "L" Sector of the Mahaveli Development Scheme and settled thousands of Sinhalese there. The Tamil name "Manal Aru" (meaning sandy river) has since been conveniently changed into the Sinhala name "Vali Oya" (meaning the same). Sixteen thousand acres of arable land has since been brought under active cultivation under this scheme consisting the Tamil villages of Puliyankulam Nedunkerni Thanniyootu Kumulamunai, Naayaaru, Andankulam, Karttankerni, Thennamaravadi, Kokkilai, Pulmoddai, Keppitikkollawa, the 12th mile area, Kumunu Oya and Maha Kitiyakkinna.

Colonisation of the "Manal Aru" region has been going on in stages as from 1983 onwards. So far 4000 Sinhalese voters have been registered there. The Mahaveli Development Board has been encouraging Sinhalese settlers in the "L" Sector by affording them all the basic facilities modern agricultural machinery and implements for cultivation, supplying food provisions and seeds at subsidised prices etc. The scheme has been made very attractive for would be settlers; day to day amenities made very conducive to them. Their living in this area has been secured by full army protection. A new road has already been constructed from Madawachchi to Vali-Oya. It is learnt that army posts are being erected in the Pavatkulam area in Vavuniya as a fore-runner to settle Sinhalese people in this village too.

For anyone who would care to deeply analyse this action by the government it would be realised what far-reaching consequences are in store for the Tamils for the future. It is feared that a good portion of the Tamil homeland would be lost to them even before the long-awaited peace and normalcy come to the Northern and Eastern Provinces.

From 15-01-90 Tamil Refugee Action Group (TRAG) has moved to:

**3rd Floor
335/337 Grays Inn Road
London
WC1 8PX**

Telephone: 071 833 2020

Nearest Tube: King's Cross.

British rail: St. Pancras.

CHERAN'S POEMS

Translated from Tamil by M.S.RAMASWAMI

May 21 1986

*Midnight; the house burns.
In your very presence
they stab your wife.
Planes hurl bombs
dive deep
soar in the air;
Bullets sprayed
in all directions
reflect
shafts of sunlight.
Children weep
Even now mother's mother
grumbles
over her spectacles
that fell down and got broke
in her hurry
to get into the trench.
The blood-bank officer tells me
in all deference
that he cannot accept
the donation of my blood.
I am in search of the friend
who went after one
lost in a friendly gunfight.
A few among those
discussing whether it was
a democratic revolution or*

*a socialist revolution
died
hit by cannon balls.
I escaped
two plane strafings
and twenty seven helicopter attacks;
dashed against a pup
broke my shin
and lay on a cot;
an intellectual friend of mine
brought me "Zen and the art of
motor cycle maintenance".
Even the man
who was sculpting
the red cross sign
on the hospital roof
fell to the helicopter attack,
And yet
there is the crow.
there is the paper
Also
the sound of the machine gun
is on the air
now
as ever.*

Dear Readers

It is regretted that due to unforeseen difficulties encountered in printing tamil pages, the fifth issue of " Tamil Refugee" could not be published on time. We have overcome the difficulties now and assure you that "Tamil Refugee " will be out on time hereafter.

The second refuge

*That day
Not a breath of wind;
The waves too
Didn't rise and fall;
The sea lay dead.*

*While walking
-legs plunged in the sand-
A sunrise again.*

This time in the south.

*What was it?
My city was burnt;
My people's faces disappeared.
The alien stamp on all my possessions
my land my air.*

*For whom did you wait
Tying your hands tightly
Behind your back,
Fire had writ its message
On the clouds.
Why do they wait still?*

*Out of the ash-covered streets
Arise
Come.*

Tamil Refugee is published by Tamil Refugee Action Group. The opinions expressed in Tamil Refugee are those of individual authors and do not necessarily represent those of the Editorial Committee or of the Tamil Refugee Action Group. Materials sent for publication may be abridged and edited if found necessary. Editor: M. Neiminathan.

Nothing to speak about

Nothing to speak about

*Amidst the dead bodies,
the children
wailing ceaselessly
in the refugee camps
and the burnt houses
there is nothing to speak about*

*On the northern boundary
of our land
east of and beyond
the uncleared dry land
where the greenness
of the weaver birds' nests
hasn't dried up yet
and beyond the rice fields
where the stubbles are burnt
for the next sowing
and the smoke rises sky-high
their battle-cry is heard.
Monstrous military wagon;
automatic double-barrelled gun;
infantry men wearing
the military green.*

*Even before grass blooms
in the pits where
our folk are buried
rifles rise in our arms.*

*How can we permit the shadows
of the blood-drunk people
to despoil our land
on moonlight nights?*

CHERAN